

Talents joves

MARC SERENA

La Gemma es va tocar el collaret mentre parla. És un trist fil encerclat de peces de plàstic de colors que culmina amb un penjoll blanc. El porta sempre, és un amulet antibales que li va donar un excombatent mai-mai del Congo que ja no el necessitava.

“Em va dir que no li podia tocar l'aigua, que me l'havia de treure per dormir i per tenir relacions sexuals. Sempre ho he complert meticulosament”, explica distesa tot i que sap que l'amulet li ha fet servir més d'una vegada. Ella és una de les poques periodistes independents residents a Àfrica i acumula més d'una experiència límit.

Va visitar el continent per primera vegada als 23 anys, tot just acabar la carrera de periodisme a la Universitat Ramon Llull. La seva primera parada va ser al Senegal, com a fotògrafa d'una ONG, en una experiència que va acabar sent decebedora. “El país em va entusiasmar però el desengany em va venir en conèixer com funcionava l'ONG”.

Al cap d'uns mesos va tornar al Senegal amb només 300 euros. Va aconseguir un bitllet d'avió per 250 euros i va sobreviure dues setmanes amb els altres 50. “Menjava cacauets i dormia a terra”, confessa. Va tenir la sort de publicar un reportatge sobre la regió de Ca-

→ DETALLS

> GEMMA PARELLADA

Barcelona, 1982. Periodista independent. Col·laboradora de 'Públic' i Catalunya Ràdio.

UN CONTINENT AL COR

Quan fa una llista dels països on ha estat va dibuixant amb el dit un mapa imaginari que inclou Sud-àfrica, Zimbàbue, Botswana, Moçambic, Zàmbia, Ruanda, Kènia, Uganda, Costa d'Ivori, Mali, Guinea Bissau, Gàmbia, Senegal, Swazilàndia i Congo, on ha estat cinc cops.

Gemma Parellada va descobrir el continent africà en acabar la carrera. E. BAYER

PERIODISME

Una valenta enmig d'Àfrica

La barcelonina Gemma Parellada, de 28 anys, va deixar-ho tot per treballar com a periodista freelance

samance que li va permetre cobrir despeses.

Va ser llavors quan va decidir anar-se'n a viure Àfrica. Les primeres eleccions al Congo després de la independència li van semblar l'excusa perfecta. Se n'hi va anar per lliure, sense saber si els seus reportatges interessarien a algú. Va entrar pel sud del país, per la frontera amb Zàmbia, i va passar por: “Em sembla que és la pitjor frontera del món. Hi vam arribar quan estava a punt de tancar. Per sort, el contacte que m'esperava al Congo ens va venir a salvar”.

La Sud-àfrica postmundial

La Gemma ha recorregut una quinzena de països del continent, però ara viu a Johannesburg, on va treballar un temps a l'agència de notícies Efe. Tot i que és a Sud-àfrica on viuen la majoria de corresponents del món, ara pensa a traslladar-se a Costa d'Ivori. S'hi ha quedat més temps pel Mundial de Futbol. A Johannesburg és on es disputaven els partits més importants malgrat que està considerada com una de les ciutats més perilloses del món.

“És una ciutat dura i difícil, però el Mundial ha estat increïble. Els sud-africans han entès que es tractava d'una oportunitat i han cuidat molt els turistes”. Ara cal veure quin efecte tindrà a llarg termini. “Han construït estadis que no servirán per a res, però també s'ha creat un sistema d'autobusos que fins ara no existia i un tren des de l'aeroport que descarregarà l'autopista”.

El que la preocupa és que no es desencadenin brots de violència i xenofòbia. “També hi ha racisme entre els negres sud-africans rurals i els immigrants. Fa dos anys hi va haver una onada de morts i ara podria tornar”.

En precari

La Gemma parla amb coneixement: ha vist kaláixnikovs carregats de molt a prop, ha dormit sota el so de les bales, va entrevistar en exclusiva els pirates de l'Alakrana, ha entrat a camps de refugiats... però segueix treballant en precari, amb més il·lusió que recur-

sos. “Als pirates de l'Alakrana els enregistrava amb l'Skype, tota la tecnologia que tinc és meua”.

Ara fa dos anys va entrevistar el líder rebel congolès, el general Laurent Nkunda. No es podia pagar el 4x4 per arribar a trobar-lo i va haver de demanar a un company periodista que l'acompanyés. També recorda quan estava tota sola entrevistant un líder d'una milícia mai-mai. “L'home va parar a mitja entrevista i em va demanar l'edat. Jo devia tenir 24 anys. Em va preguntar si els meus pares ja sabien on era. No se'm prenia gaire seriosament”.

Ella hi posa tota l'energia, encara que troba a faltar su-

Va entrar al Congo sense saber si els seus reportatges interessarien a algú

«Hi ha milions d'històries per explicar. Nosaltres som la veu»

port dels mitjans de comunicació. “En qualsevol situació complicada sé que estic sola, que ningú no m'ajudarà. He d'anar venent les informacions i és difícil. A vegades no rebo ni resposta”. És llavors quan es pregunta si té sentit ser tan lluny, sense els amics ni poder menjar fruit.

“Sento que el meu lloc és al continent africà. No en sabem res i hi ha milions d'històries per explicar. Quan em diuen que aquests temes no interessin, jo no m'ho crec. Sempre hi ha lectors que volen saber més coses. Treballo per a ells i no per als diaris. Hi ha històries que, si no les cobrim els periodistes independents, ningú no en dirà res. Nosaltres som la veu. És la meua recompensa”. *

Més informació

PÀGINA WEB DE PERIODISME SOLIDARI
<http://periodismohumano.com>

ACONSEGUEIX EL TEU TDT AMB **Públic** I SINTONITZA TOTS ELS CANALS DIGITALS I ELS DE PAGAMENT

La Lliga, la Lliga de Campions, la Copa del Rei...

2 mesos de subscripció a **Públic**
(Valorat en 80 € aprox.)

TDT de pagament descodificador
(Valorat en 89 € aprox.)

1 mes de Gol T
(Valorat en 14,90 €)

Truca ARA al 902 88 30 40
Atenció al subscriptor de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

TOT PER NOMÉS **49,90 €**

Subscripció en la modalitat de bons bescanviables al punt de venda. Despeses d'enviament del descodificador incloses. Disponible també en targeta CAM. Gol T només per a abonats particulars. Condicions i més informació a www.publico.es

